

ע"פ 22505/11/19 - מג'יד חדיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 22505-11-19 חדיד נ' ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט נאסר ג'השאן
מערער	מג'יד חדיד
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה מיום 3.10.19 בתיק עמ"א 17-07-1935, שבו הוטלו על המערער העונשים הבאים: קנס בסך ₪ 50,000 או 5 חודשי מאסר תמורתו, אשר ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 3.11.19 וחתומה על התחייבות כספית בסך ₪ 25,000 להימנע מלעבור עבירה לפי סעיף 243 לחוק התכנון והבנייה. בנוסף לעונשים הנ"ל ניתן צו הריסה למבנה מושא האישום אשר יבוצע עד ליום 3.2.2020 וניתן צו איסור שימוש במבנה.
2. כנגד המשיב הוגש לבית משפט קמא כתב אישום מתוקן אשר ייחס לו עבירת שימוש ללא היתר בניגוד לסעיף 204(א) לחוק התכנון והבנייה תשכ"ה - 1965 (להלן: "**החוק**") ועבירת שימוש בסטייה מתכנית בניגוד לסעיף 204(ב) לחוק. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, עשה המערער שימוש בניגוד לתכנית ובניגוד להיתר במקרקעין המצויים בכניסה הדרומית לדאלית- אל כרמל בצמוד לכביש 672 הידועים כחלקה 18 בגוש 11504 שייעודם גן לאומי, שמורת טבע וחקלאות. עפ"י הנטען, במועד שאינו ידוע למאשימה ולא יאוחר משנת 2014 עשה המערער שימוש במבנה עשוי מקונסטרוקציית ברזל וקירוי פלסטיק כאשר חלקו עשוי מעץ בשטח של 400 מ"ר לאירועים. כמו- כן, עשה שימוש בגדר מרשת ברזל סביב למבנה באורך של 100 מטרים ובשער ברזל בשטח 5.6 מ"ר. יצוין, שלמרות שבכתב האישום המקורי יוחסו למערער עבירות בנייה ללא היתר, אישומים אלה בוטלו ולא הופיעו בכתב האישום המתוקן.
3. המשיב הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע במיוחס לו בהכרעת הדין שניתנה ביום 26.6.19. הצדדים טענו לעניין העונש ובית המשפט נתן גזר דינו בגדרו הוא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו ועל נסיבות העבירה, וקבע כי מתחם העונש ההולם העבירה על פי נסיבותיה לעניין הקנס נע בין 50,000 ועד ל- 100,000 ₪ נוסף לעונשים והאמצעים הנלווים.

4. בהודעת ערעור שהגיש המערער ציין הוא, כי מדובר במבנה אותו ירש מאביו מוקף בגדר שארכה כ- 100 מטר, כי הוא לא בנה דבר, וכי המבנה שימש לאירועים מזדמנים כגון מסיבות גיוס או מסיבות קטנות. עוד טען המערער כי העסק אינו עובד באופן קבוע ואינו מפיק רווח גדול כפי שהדבר עלה מדו"ח על הכנסותיו של המערער, שהוגש לבית משפט קמא. המערער טען לנסיבותיו האישיות לרבות מצבו הבריאותי, מצב בריאותי של שניים מילדיו אשר סובלים מנכות קשה ושב והדגיש כי הוא מטפל בכל שעות היממה יחד עם אשתו בשני בניו הנכים. להודעת הערעור צירף המערער דו"ח סוציאלי ממחלקת הרווחה במועצה המקומית דאליית אל כרמל (נספח ז' לערעור).

5. לטענת המערער בית משפט קמא לא נתן המשקל הראוי לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות החריגות. המערער ביקש להתערב בגובה הקנס ולהאריך המועד לביצוע צו ההריסה עד לאישורה של תב"ע מטעם הוועדה המקומית רכס הגליל שיש בה כדי להביא ללגליזציה של המבנה.

6. בטיעונים בפניי חזר המערער על טענותיו. מנגד טענה המשיבה כי גזר הדין מאוזן ובכלל מקרה אינו חורג באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה ועל כן אין מקום להתערבות ערכאת הערעור בעונש. נטען כי מדובר בניהול עסק שהפיק רווחים ולפיכך אין מקום להתערב בקנס. עוד טענה המשיבה, כי מקום שהעבירה מפיקה רווח כלכלי, הרי יש להטיל קנס שיהפוך את ביצוע העבירה ללא כדאית מבחינה כלכלית.

7. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי להתערב בגובה הקנס זאת לאור נסיבותיה החריגות של המשפחה.

8. אכן, כפי שקבע בית משפט קמא, מדובר בעבירה שפוגעת בערכים מוגנים ובין היתר הערך המוגן לשמור על שמורות טבע וקרקעות חקלאיות ולמנוע שימוש החורג מן השימוש המותר ללא היתר כדין. מדובר בעבירות חמורות. יחד עם זאת, בהתחשב בנסיבות העבירה ולרבות בעובדה כי המערער לא בנה במקום בנייה בלתי חוקית, כי אם ניהל את העסק במבנה קיים ולאור העובדה כי העסק לא פעל באופן קבוע, כי אם לסירוגין ולעיתים מזדמנות כאשר הרווחים שהפיק המערער הם רווחים נמוכים, כפי שעולה מדו"ח שנתי שמתייחס לשנת 2018 שצורף לכתב הערעור, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את העבירה על פי נסיבותיה ועל פי הענישה הנוהגת, נע בין 30,000 ל- 80,000 ₪.

9. כפי שנהג בית משפט קמא אף אני אקבע את עונש הקנס על הצד הנמוך במתחם הענישה, זאת לאור נסיבותיה החריגות של המשפחה, ובין היתר טיפול בבן נכה שגר עם החייב ולאור הנסיבות אשר עולות מדו"ח סוציאלי שהובא לעיוני. מדובר במשפחה הסובלת ממצוקה כספית ואשר מגדלת ילד עם מוגבלות קשה, ולפיכך מצאתי כי ראוי להתחשב בנסיבות אלה. כמו כן, ראיתי להתחשב בנסיבה נוספת והיא כי העסק אינו פעיל עוד וכי המערער מכבד את צו הפסקת השימוש כפי שעולה מדברי המערער ומדברי ראש המועצה המקומית דאליית אל כרמל, מר רפיק חלבי אשר התייצב לדיון.

10. לפיכך, החלטתי להפחית את סכום הקנס ולהעמידו על סך 30,000 ₪. יתר רכיבי גזר הדין יעמדו על כנם.

11. באשר לבקשת המערער להאריך את המועד לביצוע צו ההריסה, מצאתי לדחות בקשה זו. המערער טוען כי מקודמת תב"ע שיש בה, לו תאושר, כדי להכשיר את הבנייה והשימוש במקום. אפילו אניח כי מקודמת תב"ע שיש בה, בבוא היום, כדי להכשיר את השימוש שעשה המערער במקום, הרי עוד ארוכה הדרך להשגת היתר בנייה והיתר לשימוש במקום. היתר הבנייה אינו "בהישג יד", ולפיכך אין מקום להאריך המועד לביצוע צו ההריסה.

12. סוף דבר, הערעור מתקבל לגבי גובה הקנס בלבד. גובה הקנס יעמוד על 30,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר. הקנס, בניכוי סכומים ששולמו ע"ח הקנס, ככל ששולמו, ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים שווים ועוקבים החל מיום 1.3.2020. היה ושיעור משיעורי הקנס לא ישולם במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי. כאמור, יתר רכיבי גזר הדין יעמדו על כנם.

13. המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ט"ו שבט תש"פ, 10 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.